

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St.,
Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ora.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Sosialistipuolue ja Detroitin konventsi

Amerikan Sosialistipuolueen vapauduttua Chicagon konventsiön "rahiseivistä fanatikoista" poliisien avulla, uskotteli puolueen johto itselleen ja muille, että nyt sitä lähdetään uloissa sopusoinnussa taivaltaamaan eteenpäin ja rakentamaan mahtavaa puoluetta. Oli hyvä, että "puhdistettiin" häiritseviä aikaisista, sanottiin, jotka vain olivat painolastia jarruttamassa puolue toimintaa ja puolueen kasvamista. Taivalleittiin sitten ajassa eteenpäin näillä hurssilla tavalla, mutta kukaan kaikkiaan? Voimatta luopua pikkuporvarillisesta mailmankokkusestasta, puolueen diktatorinen virkakoneisto teki itsensä syy-pääksi mitä ruokottimppimpiin rikoksiin vallankumouksellista työväestöä vastaan — kunnes taas ainoastaan "lastia" vähentyi. Suuri suomalainen järjestö oli pakotettu eroamaan puolueesta, niinkuin tekivät useat muut kielijärjestöt. Lasti oli nyt kevennyt arveluttavassa määrässä. Puolueella jäi keveänä kellumaa ajan ankaraan aallokkoon. Se on nyt ajeltiin tuulien vykeltävänä ja päämääränsä tuntemattomana, ja tällaisessa tilassa on nyt joutunut vaaralliseksi karkille — Detroitin konventsiön, joka alkaa lauantaina 25 p. kesäkuuta.

Puolueen jäsenistöille ennen konventsiota jätetyssä esitysluettelossa, niin sanotussa "agendassa", ilmenevät ne sovitamatomat erimielisyydet, mitkä yhä jätävät puolueen jätteen kokonaisuutta. Sovittamattomana ristiriitaisuus aiheuttajana on yhäkin internationaalisuus. Näkyä, että osa puolueeseen jääneistä aikaisista vieläkin toivoi puolueen vasemmistomista, ja näiden taholta on tehty esitys, että "Yhdysvaltain sosialistipuolue uudistaa hakemuksensa Kolmannen Internationalen yhteyteen 21 pönäntä yläpuolelta, josta käynnistettiin hyökkäys puolueen johtajien ja muut samasta merkitykseltä olevat vetoomukset, erotettakoon asianmuokkien haaraosasta toimesta puolueesta ne sosialistipuolueen jäsenet, jotka tukevat tai kannattavat kommunistista internationaalia tai vaativat siihen yhtymistä." Näiden esitysten välillä on internationaalisuudesta vielä pari esitystä, toinen keskustalaishenkinen, jossa kehoitetaan uudelleen jättämään hakemus Kolmannen Internationalen "itsenäisyysoikeuksilla", ja toinen, joka voisi sanoa hengeltään kansallismuokkuseksi. Edellisessä vaadittaisiin, että Kolmannen Kansainvälisen olisi hyväksyttävä sosialistipuolue sellaisena kuin se on ilman ehtoja, ja jälkimmäisessä sivuutetaan kansainvälisyyskysymys kokonaan, mutta kehoitetaan sosialistipuoluetta ajamaan työväen diktatuuria, tämä ollen eräänlainen penkkataudin tuote.

Puolueen jätteenkin ollessa yhä tällaisten erimielisyyksien raatelemassa, joihin sisältyvät sovitamatomat periaatekysymykset, joutuu aprikoidaan miten on mahdollista puolueen vanhoille jolle joutua nämä säilyttää puolueen olemassaolo. Ei olisi enää vara menettää lastia, tai kellahtaa puolueella yhäliian liian raskaana kumoon. Mutta uusi hajoaminen tuskin on välttämätöntä. Mikään ei estä vanhoillista virkakoneistoa kontrolloimasta konventsiota ja hyökkäystä vasemmistolaisten esitystä internationaalisuudesta. Nämä aikaisat, jotka yhä vielä ovat eräänä siinä harhaluulossa, että puolueen vallankumouksellistuminen on mahdollista, tulevat surkeasti pettymään. Puolueen

mukana kulkemisen sen jälkeen luulisi olevan mahdollista eläviä tahdo periaatteistaan tinkiä. Jos edelleen tahtovat säilyttää periaatteensa, ei ole edessä muuta keinoa kuin erota Sosialistipuolueesta. Mitä olisi siinä tapauksessa sosialistipuolueesta jällellä?

Tämmöiseen umpikujaan on Sosialistipuolue joutunut. Vanhoillinen johto tuntee asemansa avuttomuuden, joka on ilmennyt siinä lohduttomassa sävyssä, millä konventsiota on valmisteltu. Proletaarisena puolueena sosialistipuolue on kadottanut kaiken merkityksensä ja jällelle tulee jäämään aines, mikä rivoisalla vimmalla vainoaa vallankumouksellisuutta lähtenyt työväestö. Tällä tiellä heistä muodostuu työväestöä vastaan hyökkäävien kapitalistien esittäjiä.

"TEOLLISUUSDEMOKRATIA" VALLITSEE LIHANPAKKAUSLAITOKSISSA

Rikottuaan allekirjottamansa sopimuksen työläistensä ja hallituksen kanssa lihanpakkaajat ovat asettuneet vahvasti varustettuun asemaan ja ilmoittavat maailmalle, että he ovat laitoksissaan perustaneet "teollisuusdemokratian".

Uusi järjestelmä perustuu tavalliseen yhtiöitten kontroleeraamaan "unioin" — yhteisiin komiteoihin, joihin pitäisi edustaa sekä työläisiä että työnantajia, joista tietenkin jälkimmäiset tarkoin pitävät vallassaan edellisiä. Työläiset saavat salaisen äänestysen perusteella valita edustajansa näihin komiteoihin, mutta siitä huolimatta jokainen "hänntäuppi", superintendentti ja johtaja pitää tarkkaa huolta siitä, että edustajahdokkaiden tullaan nimittämään "oikeita" miehiä.

Jos lihanpakkaajat toisinaan suosivat kansanvaltaisuutta, niin ne sallivat työläistensä häiritsemättä järjestää sellaisia järjestöjä kuin mitä ne katsovat tarpeelliseksi ja tunnustaisivat näiden järjestöjen edustajat. Tästä kuitenkin ei ole puhuttakaan. Sen sijaan ne kyhäävät kokoon koneiston, jota ne itse varmasti pystyvät kontroleeraamaan ja pitävät siitä sitten julkisuuskäsitteensä hoilaamaan maailmalle, että he ovat itse käyneet niin jamolieliseksi, että "omasta vapaasta tahdostaan" ovat laitoksissaan alkaneet toteuttaa teollisuusdemokratiaa.

On mahdollista, että vastainen työväenjärjestöjen vastustaminen tulee pukeutumaan tähän muotoon. Teollisuuden yksinvaltiat ja heidän neuvonantajansa alkavat käsittää, että "avoimen työväen" petos alkaa menettää tehovoimaansa ja että on ryhdyttävä vastakkaisiin, joilla on demokratian varjo, mutta joilta puuttuu niitten ominaisuus tykkään.

Tällä uudella suunnitelmalla on se ominaisuus, että se silyy katsoen on sileämpi ja tarkemmin hiihottu kuin avoin vihollisuus työväenjärjestöjä vastaan. Se on mitä liikkeellelähtevä sanotaan "niljakaaksi". Se "ei nostata vastaanansaita katkeraa vihaa kuin kasakoitten, psyhyrttien ja estetuotteiden käyttäminen. Se sallii teollisuusmagnaatien kapitalistien palvelukseensa kansanomaisia fraaseja, mikä on niitten poliittisten asiamestien ja pallkatujen toimittajien silmäkäsittömpöjia; sen kautta otetaan kloroformi käytäntöön raavan väkivalan tilalle.

Yhtiöitten "unioita" puuttuu ensimmäistään kansanvaltaisuuden olemusta, koska se on paasin kontroleeraama. Sen tarkoituksena on pitää voimassa työnantajan ylivaltaa. Ellei tämä olisi tarkotusperänä, niin työnantajat tunnustaisivat työläisten järjestöjä, joissa valittaisiin jäseniä näiden demokratia. (Mikä tosin amerikalaisissa unionistissa liikkeessä tällä kertaa on perin harvinaisen ilmiö. — Toim.)

Sanoa, että yhtiöitten "unioita" kehittyä vilpittömästi on aivan samaa kuin väittää, että tuomarit vapaehtoisesti lakkaavat langattamasta työläisiä vastaan estetuotteita, että tuomioistuimet luopuivatsit anastamasta vallasta antaa viimeistä sanaa lakien laillisuudesta, tai että demokratia valittais silleen jo vaaliliippujen värentäjien sallitään laskea valvoa vaaliruusua ja laskea äänestysten tuloksia.

perää missään ennenkuin se siihen pakotetaan. Milloinkaan ei historia tiedä, että autokratia olisi luopunut valasta, mutta sen sijaan on lukemattomia esimerkkejä siitä, että henkilöitä on peijattu uskomaan sen sitä tekevän. Yhtiöitten "unioitten" tarkoituksena on huumata työläiset. Niissä kuitenkin voi olla demokratian alkeita, mikä siksi, että ne jo alusta pitäen ovat köyryt työnantajien.

Plumbers' Journal.

TYÖVÄEN UNIOT YHTEISKUNNALLISESSA VALANKUMOUKSESSA

Kuinka välttämättömät työväenluokan taloudelliset järjestöt proletariaatin yhteiskunnalliseen valtaan pyrkivissä ovat ja kuinka työväen suuret joukot kehittyvät unioissa yhteiskunnallisen elämän ja taistelun laajaperäiseen ymmärtämiseen, siitä selostaa muuan venäläinen kirjoittaja pitäen erikoisesti silmällä oman maansa työväenluokan kokemuksia, seuraavalla tavalla:

Venäjän unioiden suuri enemmistö on omaksunut kommunistisen maailmankokouksen. Kuinka tämä ilmiö voidaan selittää? Ei suinkaan siitä syystä, että niitä olisi pakotettu siihen. Riittää kun sanomme että Venäjän unioissa on tällä kertaa yleensä enemmän kuin viisi miljoonaa ja Kommunistipuolueessa on ainoastaan 600,000 jäsentä.

On järjestöjä, kuten hyvin tunnettu venäläinen kirjailija Gleb Uspensky sanoo, ajatella että 600,000 henkilöä voi määrätä 5,000,000 noudattamaan tahtoaan ja että nuo viisi miljoonaa voi mekaanisesti pakottaa 100 miljoonasta talonpoikausjoukon toteutamaan hallitustaan. Ei yksikään hallitus voi pysyä pystyssä, ellei se edusta määrävään luokan etuja, ellei se ole sopusoinnussa sen luokan etujen kanssa, joka näyttelee tuotannossa määrävää osaa. Ainoastaan ikuiset pölkkyvät, sosialismin vanhat akat, voivat kuvitella valtion voivan olla olemassa ilman yhteiskunnallista perustusta. Mikä yhteiskunnallinen ryhmä on huomannut olevan etunsa sopusoinnussa neuvostovaltion kanssa? Onko se Venäjän porvariluokka? Kyllä, se Venäjän heittä itseltään. He vastaavat teille sangen nopeasti, mutta kokonaan toisessa äänilajissa. Onko se Venäjän talonpoikausluokka? Mutta Otto Bauer ja Kautsky ovat osoittaneet Venäjän talonpoikain vastustavan neuvostovaltaa. Onko se Venäjän proletariaatti? Ei, sanovat menshevikit ja sosialilankumoukselliset, työläiset myöskin vastustavat neuvostovaltaa.

Me täten tulemme ennenkuulumattomaan tulokseen, on olemassa valtio, johon kuuluu 130 miljoonaa asukasta, jota vastustaa porvaristo, työläiset ja talonpojat. Neuvostovalalla ei ole minkäänlaista kannatusta, mutta siitä huolimatta kolme kokonaisuutta vuotta kansainväliset vastavallankumoukselliset ja Venäjän omat vastavallankumoukselliset ovat yrittäneet sitä kukistaa. Yksinpä Monacon hallituksellaikin on yhteiskunnallinen pohja ainoastaan Venäjän nykyisellä hallituksella sellaista ei ole. Tämä on ilme, eikä totta?

Tällaiseen mielettömään johtopäätökseen tulee jokainen joka yrittää selittää kaikkea bolshevikien kohtaan osoittamansa vihamielisyyden valossa, sensijaan, että tutkisi tapahtumia ja voimia, jotka masentavat toinen toistaan ja taistelevat keskenään. Tämä asia kuitenkin selittää helposti itse itsensä; bolshevikit ovat saavuttaneet ratkaisevan voiman työväenliikkeessä sentähden kun selittävä selvästi ja asiapöykäisesti eri luokkien edut, joista taistella käydään. Vallankumous olisi ollut mahdoton Venäjällä ellei jo ennen marraskuuta 1917 bolshevikilla olisi ollut enemmistöä Venäjän unioissa, sillä on mahdotonta tehdä yhteiskunnallista vallankumousta ilman unioiden avustusta tai vastoin niiden tahtoa.

Ainoastaan lapset voivat kuvitella sellaista, että vallankumous voitaisiin tehdä ilman unioita, tai että kommunistien vaikutusvalta työväenliikkeessä on tilapäinen ja ohimenevä ilmiö. Vuoden 1917 vallankumouksen alussa bolshevikit olivat vähemmistönä unioissa, mutta he eivät ajatelleetkaan luopua niistä ja muodostaa kilpailevia pieniä, mutta oikeita ja puhtaita unioita. Bolshevikit sanoivat: "Me olemme vähemmistönä ja sentähden täytyy meidän tehdä työtä kaksinkertaisella innolla, sillä jos meidän teorianne on oikea ja me voitamme työläisjoukkojen luottamuksen, niin me tulemme voitamaan uniot puolellemme, sillä ne ovat näiden samojen joukko-

jen järjestöjä. Toiselta puolen taasen, jos me emme voita unioita, s. o. työläisjoukkoja, se osoittaa että meidän teorianne eivät ole penninkään arvoisia, sillä ne siinä tapauksessa olisivat ristiriidassa työväenliikkeen pyrkimyksen kanssa."

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAKSIA ULKOMAILLA

Tshekkoslovakian kommunistisen puolueen perustaminen

Helluntaiyöpäinä pidettiin Praagissa tshekkiläisten vasemmistolaisten kokous, jossa koko sosialistinen puolue päätti liittyä Kolmanteen Internationalen.

Kokouksessa luettiin selostuksesta kävi ilmi, että tshekkiläiseen vasemmistopuolueeseen kuuluu — Slovakiassa ja Karpaattien takaisen Venäjän kommunistien järjestöjen liittyttyä tshekkiläisiin — yli 2,600 paikallisyhdistystä, joissa on yli 450,000 jäsentä. Toveri Smeral puhui selostuksessaan 350-tuhannesta puolueesta. Jos siis sakalaiset työväenyhdistykset lasketaan mukaan, kuuluu Tshekkoslovakian tasavallan kommunistiseen puolueeseen yli 400,000, ehkäpä yli miljoonankin jäsentä. Tshekkiläisellä vasemmistolla on 34 päivää ja viikkolehtiä. Valkeisten oikeusviranomaisten purkautuessa valvoon viime joulukuun lakkoilijoiden johdosta, joutui yli 5,000 tshekkiläistä toveriä tutkintovankueen luonteeseen. Tasavallan itäosat kuuluivat aikoinaan Unkarin ja olivat Unkarin neuvostovalan aluetta. Näin on Slovakiassa ja Karpaattien takaisen Venäjän laita. Sikäläiset työmiehet ovat jo kerran saaneet maistaa vapautta, eivätkä tahdo e. n.ä.ä mielellään kantaa kahta. Tshekkiläisten työväestö taas sai Hapsburgien kukistuttua maistaa kansallista aatteen senuusta, joka pian muodostui pahaksi pettymykseksi, kun kauan käydyistä itsenäisistä tasavallasta tulikin nykyriien ja kiskurien luuttu ma. Ranska käytti sitä sokeana välikappaleena, ja eläen alituisessa epäoivastuudessa naapuriensa kanssa oli Tshekkoslovakian luotava armeija, joka oli suhteellisesti Preussin edesmennyttä armeijaa suurempi. Sakalaisissaakin työväestössä ilmeni itävallan hajoamisen jälkeen jonkinlaista kansallista itsemääräämisoikeuden puolesta ja sitten kansallisen itsenäisyyden puolesta. Mutta näitä, riisto ja muut kärsimykset saivat pian työmiehet järklänsä. He huomasiivat, että tässä oli käytävä yksimieliseen taisteluun sakalais-tshekkiläistä porvaristoa vastaan. Muuten ei kurjudesta kohtaan tulisi loppua. Saksalainen kommunistipuolue päätti vallankumouksen voittoonkin päästyä alittua siten perustettavaan tshekkiläiseen neuvostovaltaan. Tämä päätös osoittaa, että sakalaiset ovat täydellisesti vapautuneet kansallisista harhaluuloistaan. Ja käytännössäkin näyttivät sakalaiset kaunistaa kansainvälisiä esimerkkiä käydyssä viime joulukuussa puutteellisesta johdosta huolimatta suurkakkoon yhdessä tshekkiläistoveriensä kanssa.

Hän ylisti siinä suuren puolueen etuja, ollenkaan pitteämättä siitä, olko se puhtaasti kommunistinen puole, vai joku värinä unohtanut Toisen Internationalen jäsen. Smeral piti suuren puolueen muodostumista omansa ansioon ja totei, että se tulee harjoittamaan itsenäistä politiikkaa ja käyttämään tshekkiläiselle joukkovallelle soveltuvia itsenäisiä taistelutapoja. "Jos nämä kerran ovat osoittautuneet luotettaviksi, emme voi sallia, että meidän on kaikessa noudattaminen sellaisen toverien neuvoja, jotka eivät ole niin selvillä tshekkiläisestä työväenliikkeestä kuin me."

Puolueeseen kuuluu epäilemättä tshekkiläisproletariaatin enemmistö. Tshekkoslovakian työväenliike on jo niin mahtava, että vaikka kansainvälinen vallankumous tapahtuisi tänä päivänä tahansa, voisivat tshekkiläiset työmiehet riistää porvaristolta

vien suurimman lehden päätoimittajan.

Kolmanteen Internationalen liitteenä puoluejohtajista on Smeral epäilemättä äärimmäisempi oikeistolaisia. Kysymyksestä Tshekkoslovakian perustettavasta suuresta ja keskitetystä kommunistisesta puolueesta ei suinkaan ole vielä lopullisesti ratkaistu — Tshekkoslovakian työväenpuolue liittyi Kolmanteen Internationalen 560 äänellä 7 vastaan. Tämä on todistuksena liiadtuttavasta taisteluhallusta, joka viime aikoina on suuresti lisääntynyt tasavallan työväestössä. Tshekkoslovakian työmiehet ovat valmiit vallankumoukseen odottamatta sitä, että jonkun naapurimaan, kuten esim. Saksan työkans näyttäisi heille hyvää esimerkkiä. Mitä muuton Saksaan tulee, on vallankumouksellisesti kehitetty siellä selläastele, ettei tarvita muuta kuin volmaks sysäys, jotta vallankumouksellinen voima purkautuisi tulluvoren taivon. Mutta tällaisen luonnollimion saattaessa preussilaisuuden perustukset vavahtelevaan, on neuvostodiktatuurin perustaminen Tshekkoslovakian vain hetken kysymys.

Tshekkoslovakian työkans on luokkatietoista ja taisteluhallusta väkeä. Tämä takaa sen, ettei smeralilainen opportunisti saata kauempaa vastata joukkojen todellista tunteita. Enekuun arvaammekaan, jyrähtää Karpaattien takana ukkonen ja salama lyö. Mutta silloin laskee myös smeralilaisuuden aurinko.

"Odottaessamme ratkaisevaa hetkeä on meidän tydyttyävä harjoittamaan tietynlaista painostusta luokkatietoon nähden. Jos Saksassa tai jossain muussa isommassa valtiossa puhkeaisi vallankumous, on meidän luonnollisesti käytettävä toisenlaisia taistelutapoja. Mutta niinkauhan kun tämä ei ole tapahtunut — ja omasta puolestani olen siitä mieltä, että työväen vallankumouksellinen liike on vasta sillä asteella, jossa voimia vielä on koottava ja järjestettävä ennen lopullista taistelua — ovat meidänkin tulevat tehtävämmä etupäässä järjestävää laatua, meidän on vahvistettava taloudellista asemaamme ja harjoitettava voimakasta agitatioonla sanomalehdistämöme kautta, moititkoit sitten meidän toimintaamme opportunistisiksi, jos tahtovat."

Seuraa sitten pitkäkökko lausunto turha kapinayhtäystä vastaan, mutta tuskin sanakaan sellaisesta toiminnasta, joka olisi parempi kuin tyhjääpäiväiset kapinayhtäykset. Smeral ei yksinkertaisesti näytä sellaista toimintaa tuntevan.

Sitte oli ohjelmissa kysymys tasavallan kommunistisen puolueen sakalaisen siiven yhtymisestä tshekkiläisen kanssa ellimieliseksi kokonaisuudeksi. Smeral oli tämän suhteen toista mieltä kuin sakalaiseen johtaja Kreibich. "Pidän toistaiseksi parempana, että kummatkin siivet toimivat erikseen, vaikkakin yhteisen johdon alla. Olen monasti joutunut tilanteisiin, joissa vaaditaan opportunistista politiikkaa, erittäinkin juuri sota-aikana. Ollisi siis sangen epäjohtomukaisia minulta vastustaa opportunistia. Tasavallan työväenliikkeet eivät nyt, eivätkä vielä parin kuukaudekkaan kuluttua, ole kypsät sulautumaan yhteen. Tarkoituksellisesti kysyneet, vaan voisivat taas hajaantua taktillisten erimielisyyksien sattuessa."

Smeral käy sitte koko voimallaan Kreibichin ja tshekkiläisten toisen suunnan kimppuun, jotka vaativat että molemmat siivet olisi heti yhdistettävä keskitettyyn johdon alle. Smeral epäilee, että sakalaiset kommunistit täten tahtovat pyrkiä määrävään asemaan ja moittii heidän liian hätäilevää ja harkitsematonta taistelutapaansa. Mitä joukkojen "psykologiseen" kysymyseen tulee, näyttävät ne viime joulukuun toiminnan aikana ehdottomasti vastavallan puolelta yhdistämistä. Samalla huomattiin myöskin keskitetty johdon tarpeellisuus taistelussa. Smeralin väitteet yhteistoimintaa vastaan ovat siis kokonaalta tuulesta temmattuja. Hänen salaisena tarkoituksenaan näyttää olevan taistella näitä päättävistä miehistä vastaan, jotka ovat valmiit ratkaisevaan taisteluun.

Keskustalaisaineksin nähden esitti Smeral sen kokonaan perättömän väitteen, että sellaiset aikaisat mikä olisivat itsekseen kadonneet puolueesta joulukuun toiminnan jälkeen. Smeral oli tuskin esittänyt tämän väitteen, kun puolueen eduskunta-ryhmän puheenjohtaja esitti olevansa 21 ehdon hyväksymistä vastaan, ja erosi "keskustalaisviuhkosta" puolueesta. Tosiasiat puhuvat siis toista kieltä kuin Smeral. Niitä mainitaksemme toteamme vielä, että hiukan ennen puoluekokousta harjoittivat muutamattomat puoluevirkaallat Smeralin suojelukseseen luottaneen julkista agitatioonla Kommunista Internationalia vastaan.

Piti sitten toveri Dolezal lyhyehkön alustuksen, jossa hän vaati lujan ja keskitetty puoluejärjestön perustamista. Minkä jälkeen Kreibich roski sekä puheellaan että kirjallisilla lausunnollaan Smeralin opportunistis- ja harhaanjohtavia väitteitä. Suuren joukon muita edustajia ilmoitettiin tyytymättömyydestä Smeralin toiminnan johdosta, piti Skalak suuren puolustuspuheen, jossa hän ylisti Smeralin taktiikkaa.

Toimepanevaan komiteaan tuli etupäässä Smeralin kannattajia, sen ohella valittiin mainittuun komiteaan kansainvälisenä vankilassa istuvat toverit Hula, Muna, Zapotzki ja Stiansy. Puolueen puheenjohtajaksi tuli vanha taistelussa harmaantunut kommunisti Sturz ja varapuheenjohtajaksi Smeral, josta myös tuli puo-

lueen suurimman lehden päätoimittajan.

Kolmanteen Internationalen liitteenä puoluejohtajista on Smeral epäilemättä äärimmäisempi oikeistolaisia. Kysymyksestä Tshekkoslovakian perustettavasta suuresta ja keskitetystä kommunistisesta puolueesta ei suinkaan ole vielä lopullisesti ratkaistu — Tshekkoslovakian työväenpuolue liittyi Kolmanteen Internationalen 560 äänellä 7 vastaan. Tämä on todistuksena liiadtuttavasta taisteluhallusta, joka viime aikoina on suuresti lisääntynyt tasavallan työväestössä. Tshekkoslovakian työmiehet ovat valmiit vallankumoukseen odottamatta sitä, että jonkun naapurimaan, kuten esim. Saksan työkans näyttäisi heille hyvää esimerkkiä. Mitä muuton Saksaan tulee, on vallankumouksellisesti kehitetty siellä selläastele, ettei tarvita muuta kuin volmaks sysäys, jotta vallankumouksellinen voima purkautuisi tulluvoren taivon. Mutta tällaisen luonnollimion saattaessa preussilaisuuden perustukset vavahtelevaan, on neuvostodiktatuurin perustaminen Tshekkoslovakian vain hetken kysymys.

Tshekkoslovakian työkans on luokkatietoista ja taisteluhallusta väkeä. Tämä takaa sen, ettei smeralilainen opportunisti saata kauempaa vastata joukkojen todellista tunteita. Enekuun arvaammekaan, jyrähtää Karpaattien takana ukkonen ja salama lyö. Mutta silloin laskee myös smeralilaisuuden aurinko.

Italia vaalitaistelun jälkeen

Milano, 24 p. toukok.

Nyt kun niin sanoksemme poliittiset vaali-karnevaalit, joissa ilotulituksesta huolehtivat fascistit pommien ja revolverien, ovat ohi ja porvariston yritys jättää ja murtaa proletariaatin oppositioon täydelleen epäonnistunut, valitsee porvarillisten vaalipuolueiden keskuudessa todellinen pohmeloitunelma. Kansallisen ryhmän perustajat, kaikki fascistiset isänmaanelustajat käyvät keskenään tukkuaottaisille. Noin yhdestä suustaan taantumukselliset riemuiltsatkin eduskunnan hoajottamisesta ovat he jo varastamassa toisiaan; on eriydytty oikeasta hetkestä, Giolitti on tehnyt jonkun hölmöyden ja paljon muuta. Giolitti sakkineen puolustele, ilioittelee vaalimenestystä, hyökkäilee haukkujensa kimppuun; hehän juuri vaalitaistelua tahtoivat ja komedia jatkuu.

Ja itse asiassa on rähinää kylillin syytä, sillä fascistisikin vaalimenestys petti odotukset. Uuden eduskunnan kokoonpanosta ei tapahtunut ratkaisevampia muutoksia, kuten seuraavat luvut osoittavat.

Vanha edusk. (valt. 1919)	Uusi ed.
Kansallinen ryhmä	239
Kansanp. (katol.)	100
Sosialistit	138
Kommunistit	18
Tasavaltalaiset	13
Sakalaiset (työriil.)	4
Eteläslavaat	4
	508
	535

Ennen kaikkea ei nykyinen taantumuksellinen ryhmä fascistien, demokraatteiden, liberaaleiden, reformisteineen jne. ole mikään vankka kokoomus, eikä missään tapauksessa Giolitti-hallituksen tuki, mitä Giolitti kaikkein hartaimmin toivoi. Päinvastoin. Ryhmään kuuluu noin 35 fascistia, selviä Giolittin vihollisia, jotka heti ovatkin heittäneet taisteluhanskiaan Giolittille olleen valmiina toimimaan hallituksen kaatamiseksi. Tämä asiantilan takia saa Italian eduskunta ja koko poliittinen elämä toiset moodot: murahepolittat astuvat nyt parlamenttiin laillisena poliittisen puolueena, ja tietyt vaativat hallituksen laillistuttamaan hävitynsä pommipoliittikkansa. Vaalimenestysten johdosta on myös kolmen madatorin: Giolittin, Nitin ja Salandran kannanhimo kasvanut. Salandran panee toivonsa fascisteihin. Mutta toinen tapauksessa on hänen vaikeata toimia keskenään kansanpuolueen kanssa, joka on fascistista vastaan. Giolitti kiinnittää uskonsa ja toivonsa ryhmän keskustaan ja kansanpuolueeseen. Nitin värväilee puoluelaisia jotka nurkasta mistä vain saa. Miten tahansa, ensi hallitus saa tukeksen varsin heikon enemmistön. Eduskunta on ropaleisempi kuin ennen.

Vasemmistopuolueet, sakalaiset ja slaavit jäävät oppositioonla. Kommunismi, jotka ensikertaa ottivat itsonaisesti osaa vaaleihin, ovat vanhoituneita oppositioonpolitiikka miehiä. Sosialistinen puolue, joka menetti 16 paikkaa, selittää julistuksessaan jäävänsä uskolliseksi tavallille taktikalleen ja Bologna kommunistiselle ohjelmalle, olevansa suostamatta mihinkään kokoomukseen porvareiden kanssa, ja jatkavansa eduskunnassa luokkataistelupoliittikkaa.

Mainittakoon, että vaalitaistelun aikana eivät sosialistiset lehdet hyökkäilleet kommunistia vastaan. Vasta vaalitaistelun jälkeen iskee "Avanti" "Ordine nuovan" syytökseen, että vanhan puolueen sosialistit olisivat pettureita ja porvariston käyryitä. "Avanti" painottaa molempien puolueitten ohjelman yhdenmukaisuutta,

puhuu kelnotekoisesta erosta ja vaatii kommunistia työläisiä yhtymään jotta voitaisiin käydä voimakkaampaan vastarintarintaan taantumuksesta porvaristoa vastaan. Sosialistisen puolueen puolesta unohtaa kuitenkin taktilliset kysymykset, vallankumouksellisen toiminnan keinot, joista syistä molempien puolueitten uudelleen yhtyminen näyttää mahdotomalta.

Italian proletariaatti ansaitsee kaikkia kunniaa osoittaessaan näin hirtittävän vaikeassa tilanteessa, että taistelua ei peljätä vaikkakin vaaluruoralle mennessä antautui hengen vaaraan, sillä fascistit yrittivät kaikin keinoin pidiättä proletariaatin valtakajoukot vaaletta; miltei kaikkialla sattui yhteen törmäyksiä; kymmeniä tuolia kuoletta ja haavoittuneita. Vaan muutamissa piireissä Reggio Emiliaassa, Pugliassa ja Ferrarassa pysyivät työtävät työläiset poissa vaaletta, paitsi mitä yksityiset kommunistit omakohtaisesti olivat vaalilokissa.

Tieton, Wash.

Viime viikon torstain lehdessä mainittiin Mrs. Hilma Salmelan leikkauksesta St. Elisabetin sairaalassa, Yakimassa. Uutisesta oli jäänyt pois syy miksi leikkaus täytyi toimittaa. Syyllä oli kaksitoista painava painava kasvain. Samalla kerrotaan poistettiin Salmelalta umpisointi ja maksakiivet.

Takasin Astoriaan, kalapanajomokalle, muutti täältä Mrs. J. M. Albert Thompson. Kyllä rouva porsaat kotia tuopi, sanoo vanha sananlasku, ja niin se käy, että sade se tuo takaisin Astoriasta tänne auringon paisteeseen ja omenapuitten herättäen suojaan.

Ikävä tapaus sattui Henry Mattsonille, kun ainoa lehmä kuoli. Se oli jostain saanut kaksi ja puoli tuumaa pitkän rautanauhan, joka oli tarttunut ruokatorveen polkittain.

Mr. Larson on matkustanut Portlandiin saamaan lääkäriin apua. Hän on sairastanut mainarein keuhkotautia jo pitemmän aikaa.

Nyt on kesä suloinen parhaillassa täällä, joten köyhempikin saa ajni kins vatsansa täyteen mansikoita. Kirsikoita ja usia perunoita on joku mökin pöydällä, ainakin suomalaisen. En tiedä miten maistaa olemulla. Terveen ja hyvinvoivan m köisiä ovat ihmiset täällä. Uusella on automobilli. Niin täällä pienessä farmikylässä. Mutta miten on monessa kaupungissa. Niissä on toisinaan Kuinka monta työläistä onkaan leijlajalla tänäkin kesänä ja kuinka monta kärsii puutetta ja nälkää ja kuinka monen lapsen täytyy tehdä työtä henkensä elatukseksi, että saisi ohi talven koulussa. Nämä on meillä tietoilmaisille tietämättömiä asioita. Emmekä me tahdokaan tietää, sillä onhan meidän oma vatsamme hyvin täytetty. Ainakin nykyään täällä eletään niinkun pellossa. Tehdään työtä ja nukutaan. Ei ole mitään täydessäpyrrintöjä, joten olemme samaa täydessä merkityksessä — maalaisia. Sellaiseksi sitä muuttuu kun pääsee vähän paremalle, olkoopa kunta jähnostunut toveri tai toverit tahansa. Sehän on luonnollista. Alttuinen taistelu leivästä synnyttää työttömyyttä. Ojoi jos nyt jo voivalt tämmöisyyttä. Työläiset saada samaa laiset oikodet kuin on työläisillä Venäjällä. Uskaltaisiko tai osaisiko tämä maan kansa ne omistaa, jos ne keudet heille annettaisiin? — M. J.

Mt. Solo, Wash.

Kaikki suomalaiset Ujulan maalla, Puolangan Hillillä, Pukinaassa. Puutteen kulmalla, Kitulassa ja muissa Mt. Solon nimellisissä tai nimettömissä seurakunnissa sekä Woodlockin, Woodlandin ja Pikku Kalan maan pitäjissä asuvat! Sosnostukasta itsenka ja tulkaa jok'ikinen suurin Mt. Solon juhlin, jotka — elliseissä lehdessä olleen ilmoituksen mukaan — alkavat lauantai-ilana hallilla tanssella. Jatkuvat sunnuntai-keittäjuhlan muodossa samassa maaniassa paikassa, missä ne pidettiin viime kesänä ja loppuvat suureen illamaan sunnuntai-ilana haailia.

Kenttäjuhlan ohjelma on monipuolinen ja hyvä. Ravintola ensiluokkainen, joten ei ole pelkoa nälästä. Puhetta pitää Kalle Korhonen Astoriasta ja saattaa oella että mieleinkitoista ovat asiat, joista Kalle puhuu.

Itamassa on muun ohjelman lisäksi kaksi näytöksäppäppä, joista toinen, Kyllä Kellot, on naurettava ja pureva kuvaus juorukoista. Toisen, Horna, on tärisyttävä murhenäytelmä. Esitys tulee olemaan hyvää, niin kuin olemme oppineet näytelöitämme odottamaan aina. — G. A. B.

Uudista tilauksesi ajoissa, ettei keskeytystä lehden lähettämisessä tapahdu.